

Temperaturmåling af søer

Konklusion

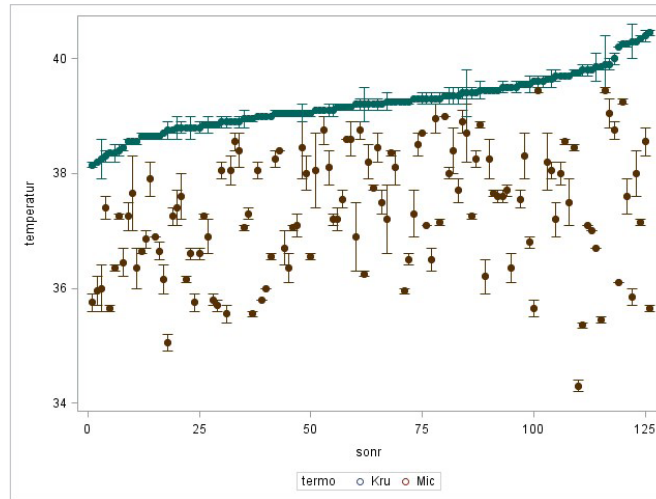
- Måling af overfladetemperaturer på diegivende søer kan ikke erstatte måling af rektaltemperaturer, og rektaltemperaturer kan ikke stå alene. Det viser nye målinger fra Seges.

Af Vivi Aarestrup Moustsen, chef-forsker, Mai Britt Friis Nielsen, statistiker, og Ann Freja Mørch Jensen, tekniker

I nogle besætninger måles søernes rektaltemperatur efter faring. Det kan være tidskrævende. Derfor har Seges undersøgt, om måling af overfladetemperatur kan anvendes i stedet for.

For at have et sikkert grundlag testede vi først forskellige rektaltermometre. Testen inkluderede to fabrikater af termometre og to termometre fra hvert fabrikat, alle anvendt af to personer 1-2 gange på samme so og gentaget på 68 søer.

De to fabrikater af termome-

tre var fra Omron og fra Kruuse. Forskellen var primært dybden, da spidsen på Omron termometeret blev placeret 6-7 cm inde i soens endetarm, mens Kruuse blev placeret ca. 10-11 cm inde i soens endetarm.

Næste trin var overflademålinger på 24 søer, hvor der blev målt ved soens øre, yver og halerod med fire fabrikater af overfladetermometre, to termometre fra hvert fabrikat og mindst to målinger på hvert

område på soen. De samme søer blev målt med rektaltermometer fra Kruuse to gange.

Ud fra målingerne på de 24 søer, blev 123 søer målt to gange med det overfladetermometer, som viste mindst variation. Desuden blev der målt temperatur i øret med et øre-termometer og rektaltemperatur med Kruuse.

Ifølge gennemførte målinger kan det konkluderes, at der kun var begrænset sammen-

To rektalmålinger målt dybt på samme so samt gennemsnit af de to målinger (grøn, kru), to overflademålinger (målt bag øret) og gennemsnit på samme so (rødbrun, mic). Som det ses, var variationen større for overflademåling sammenlignet med rektalmålinger, og der er ikke en entydig sammenhæng mellem rektal- og overflademålingerne.

hæng mellem de målte overfladetemperaturer og de målte rektaltemperaturer.

Flebe besætninger har givet udtryk for, at de anvender en eller to tærskelværdier f.eks. 39,3 og 39,5 grader for rektaltemperatur som udgangspunkt for valg af behandling til soen efter faring. I denne undersøgelse var variationen på de målte rektaltemperaturer med det termometer, som viste mindst variation, mere end 0,3 grader. Ved dialog med besætningsdyrlægen og ved introduktion af medarbejdere er det derfor vigtigt at være opmærksom på supplerende kliniske tegn – da temperaturen ikke kan stå alene.